

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

16440 *Reial decret 1284/2010, de 15 d'octubre, pel qual es modifica el Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre instruments de mesura.*

La Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia, regula el règim jurídic de l'activitat metrològica a Espanya. La seva última modificació es va portar a terme mitjançant la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

El vigent desplegament reglamentari de la Llei de metrologia parteix del Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre instruments de mesura. Aquest Reial decret va portar a terme un nou desplegament de la Llei de metrologia, i alhora va transposar la Directiva 2004/22/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, relativa als instruments de mesura.

La Directiva se sustenta, d'una banda, en el «nou enfocament» (Resolució del Consell de 7 de maig de 1985). En segon lloc, en l'«enfocament global» (Resolució del Consell de 21 de desembre de 1989). Finalment, en la Decisió del Consell 90/683/CEE, que es va veure modificada i substituïda per la Decisió 93/465/CEE, posteriorment derogada i substituïda per la Decisió 768/2008/CE, sobre un marc comú per a la comercialització dels productes.

Cal fer notar també que la Directiva 2004/22/CE facilita l'harmonització de la normativa nacional i europea específica dels instruments de mesura, dels quals regula deu tipus.

Tots els instruments de mesura presenten errors en el moment de fer els mesuraments. Aquests errors, que poden ser propis de l'instrument però que també es poden produir per fallades en els procediments i per intervenció de l'operador, han de ser coneguts i reconeguts. I un dels objectius de la regulació dels instruments de mesura és establir uns errors màxims permissibles i permesos, que s'han d'entendre com els valors extrems de l'error de mesura respecte a un valor de referència. Aquests valors es determinen per reglament per autoritzar la utilització d'un instrument de mesura a tots o a determinats usos. La reglamentació en matèria de metrologia apareix així com a instrument no només regulador de formes i dispositius, sinó també, i potser sobretot, com a garantia dels aspectes transcendents de cada aproximació a l'exactitud del que es mesura.

El progrés de la tecnologia proporciona instruments que mesuren cada cop amb més exactitud i precisió al mateix cost o a un cost més baix. Això pot provocar que es regulin els instruments de manera que, respectant els errors màxims de mesura permesos per la reglamentació, introdueixin un biaix sistemàtic favorable al seu titular, que pot generar un benefici irregular a favor en les transaccions en detriment d'una de les parts.

La normativa espanyola sobre alguns instruments sotmesos a regulació específica té en compte aquesta possibilitat, i en conseqüència, obliga a ajustar a zero els errors de molts instruments. Això es pot portar a terme en la fase de posada al mercat de l'instrument (quan està sotmès a regulació específica nacional) o en les fases de control d'instruments de servei, però s'ha de fer per normativa de la Unió Europea en la fase de posada al mercat d'instruments amb regulació harmonitzada.

Aquest Reial decret consta d'un únic article que modifica els annexos V a IX del Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, que es refereixen a cinc tipus d'instruments: comptadors d'aigua, comptadors de gas i dispositius de conversió volumètrica, comptadors d'energia tèrmica, comptadors d'energia elèctrica activa i comptadors de líquids diferents de l'aigua. A l'article s'afegeixen tres disposicions finals.

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2009/137/CE de la Comissió, de 10 de novembre de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2004/22/CE

del Parlament Europeu i del Consell, relativa als instruments de mesura, pel que fa a l'explotació dels errors màxims permesos que estableixen els annexos específics dels instruments MI-001 a MI-005. Aquesta Directiva, que ha d'entrar en vigor l'1 de juny de 2011, estableix que no es poden «explotar» els errors màxims permesos esbiaixant voluntàriament l'error sistemàtic, ni a favor del titular ni en contra, dels cinc instruments de mesura esmentats.

Aquest Reial decret ha merescut l'informe favorable del Consell Superior de Metrologia.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 15 d'octubre de 2010,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre instruments de mesura.*

Els annexos V a IX del Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre instruments de mesura, queden modificats de la manera següent:

U. A l'annex V, a la secció «Error màxim permès» dels requisits específics s'afegeix l'apartat 6 bis següent:

«6 bis. El comptador no ha d'explotar l'error màxim permès ni afavorir sistemàticament cap de les parts.»

Dos. A l'apartat 2.1 de la part I de l'annex VI el paràgraf situat sota el quadre se substitueix pel text següent:

«El comptador de gas no ha d'explotar l'error màxim permès ni afavorir sistemàticament cap de les parts;»

Tres. A l'apartat 8 de la part II de l'annex VI, després de la nota, s'hi afegeix el paràgraf següent:

«El dispositiu de conversió volumètrica no ha d'explotar l'error màxim permès ni afavorir sistemàticament cap de les parts.»

Quatre. A l'annex VII, a l'apartat 3 dels requisits específics, s'hi afegeix el paràgraf següent:

«El comptador no ha d'explotar l'error màxim permès ni afavorir sistemàticament cap de les parts.»

Cinc. A l'annex VIII, a l'apartat 3 dels requisits específics, s'hi afegeix el paràgraf següent:

«El comptador d'energia tèrmica complet no ha d'explotar l'error màxim permès ni afavorir sistemàticament cap de les parts.»

Sis. A l'apartat 2 dels requisits específics de l'annex IX s'afegeix un subapartat 2.8 amb la redacció següent:

«2.8 El sistema de mesura no ha d'explotar l'error màxim permès ni afavorir sistemàticament cap de les parts.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.12a de la Constitució, que atribueix a l'Estat, com a competència exclusiva, la legislació de pesos i mesures.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2009/137/CE de la Comissió, de 10 de novembre de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2004/22/CE del Parlament Europeu i del Consell, relativa als instruments de mesura, pel que fa a l'explotació dels errors màxims permesos que estableixen els annexos específics dels instruments MI-001 a MI-005.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de juny de 2011.

Madrid, 15 d'octubre de 2010.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç,
MIGUEL SEBASTIÁN GASCÓN